

Hensyn til Tingets Tid ikke indlade mig derpaa, men kun optage det Spørgsmaal, om dette Forslag vil modarbejde Socialdemokratiet eller ikke, og hvorledes det vil blive brugt overfor Socialdemokratiet. Saaledes som det ærede Medlem udtalte sig derom, vil jeg ikke sige noget derimod, thi han betragtede Sagen saaledes, at naar vi skabe bedre økonomiske Forhold i Samfundet, vil Socialismen falde bort af sig selv eller vil i alt Fald blive svækket. Imod denne Kampmaade overfor Socialdemokratiet skal jeg ikke indvende noget. Vil man befæmpe os paa den Maade, at man forbedrer de økonomiske Forhold, skal jeg selvfølgelig ikke have noget derimod. Men Sagen er her en ganske anden, thi er dette en virkelig Forbedring af de økonomiske Forhold? Det tror jeg paa ingen Maade. Det er simpelthen en Fattighjælp, her er Tale om, og kunde Fattighjælp modarbejde Socialdemokratiet, saa vilde man vistnok for længe siden have brugt dette Middel og ogsaa have kunnet paavise Resultatet deraf; men saadanne Resultater kan man ikke paavise, og jeg tror at kunne sige, at Folk som den tyske Keiser og Bismarck vilde ikke bryde sig saa meget om at udfinde Planer til at modarbejde Socialdemokratiet, hvis et saa simpelt Middel kunde hjælpe. Disse Folk have vist ogsaa tænkt paa den Slags Ting, men jeg tror ikke, at de paa nogen Maade bilde sig ind, at noget saadant kan faa den Virkning. Jeg ser derfor med stor Ro paa dette Forslag for mit Partis Bedkommende; jeg tror, at Socialdemokratiet vil trives og vokse, hvad enten vi faa denne Lov eller ikke. Men en anden Ting er, hvorledes Loven vil blive brugt overfor Socialdemokratiet, og i denne Henseende er der en Udtalelse, der blev fremsat i det andet Ting under visse Forhold, som jeg vil tillade mig at fremdrage. En af mine Meningsfæller i det andet Ting fremhævede, hvorledes man under de nuværende Forhold, altsaa uden at denne Lov er udforkommen, benytter et økonomisk Herredømme, benytter Arbejdernes Trang til at forhindre, at de kunne faa nogen Hjælp mod virkelig Trang. Man benytter deres daarlige økonomiske Stilling til at straffe dem, fordi de have sluttet sig til Socialdemokratiet. Da der blev nævnt Eksempler derpaa i det andet Ting, saa fremkom Ordføreren for Forslagsstillerne overfor denne Udtalelse om, at Loven vil blive brugt imod Socialdemokratiet — jeg har givet Dem et lille Omrids af Motiveringen deraf — med følgende Bemærkning: Ja, kan jeg derved modarbejde Socialdemokratiet, som jeg er en Modstander af, saa gør jeg det, og det er i sin Orden. Jeg tror, at Loven vil blive brugt paa en

noget anden Maade, end det ærede 2det Medlem for 11te Kredts (Th. Nielsen) omtalte; jeg tror, at man vist ikke saa faa Steder i Landet vil sige til Folk, som ere Socialdemokrater: Du kan ikke komme ind under Loven. Det er jo nemlig en Skønssag, hvem der skal ind under den, og man behøver ikke at sige det rent ud, man kan sige det paa mange forskellige Maader; men naar man nu har en ren Erklæring om, at den kan bruges til at modarbejde Socialdemokratiet, saa kan jeg ikke tro, at den kan komme mine Meningsfæller til gode, men jeg tror, at man vil anvende den som en Hindring for, at disse Folk kunne bevare deres politiske Overbevisning. Det ærede Medlem for 11te Kredts omtalte som en god Egenkab ved Lovforslaget, at man har strøget den Betingelse, som tidligere var udtrykt ved Ordet Vediggang, og han mente, at derved var udelukket Muligheden af, at Deltogelse i Striker kunde blive brugt som en Grund til at nægte Folk Understøttelse, der i øvrigt maatte komme ind under Loven. Jeg ser dog ikke rettere, end at Lovforslagets Bestemmelser paa dette Punkt ere saa vage, at hvis man vil have Striker med ind under Betingelserne, kan man meget godt faa dem med, og jeg frægter for, at man vil gøre det, idet jeg henviser til de bestemte Udtalelser, der ere komne frem om, at man vil bruge Loven imod Socialdemokratiet. — Ifølge § 2 er en af Betingelserne for at komme ind under Loven, at Trangen ikke er begrundet i vedkommendes „uordentlige eller ødsle Levned, eller paa anden lignende Maade er selvforskyldt“. Disse Ord „paa lignende Maade er selvforskyldt“ stulde altsaa være Genstand for Fortolkning, og om vedkommende skal ind under Loven, kommer da an paa, hvorledes den fortolkes, og af hvem den fortolkes. Jeg skal da som et Eksempel henviser til et Tilfælde, hvor Striker netop ere blevne benyttede som Grund til at nægte Folk Understøttelse. Kjøbenhavns Understøttelsesforening, som den kaldes, har ikke undset sig ved at vedtage en Paragraf i sin Vedtægt, hvor der er en lignende Bestemmelse om selvforskyldt Trang, og som saadan betragter Foreningen det, at en Mand har deltaget i en Strike; paa Basis deraf have de nægtet Folk Understøttelse. Naar der er saadanne Eksempler at henviser til, ser jeg ikke, hvor Garantien er for, at noget saadant ikke vil blive brugt i Fremtiden. Jeg ser ikke rettere, end at man her har en Lov, der vil blive brugt som et Tryk paa Arbejderne haabe i politisk Henseende og med Hensyn til den Kamp, som Arbejderne ere uadte til at føre for at forbedre deres økonomiske Vilkaar. Man kan ikke i Almindelighed fordomme